

ערב פרידה מיוסי רחן - 28.5.2007

דברי הנחיה - נגה יציב

שלום לכולם וערב טוב.

אני שמחה מאוד לראות את כולכם כאן, מסבים יחד לערב, שבא קודם כל לומר תודה ולהביע הערכה כלפי יוסי, ולהיפרד ממנו בתפקידו כמנכ"ל החברה לישראל.

כשניסיתי להכין את דברי ההנחיה, נזכרתי בשיר חמוד של יהודה אטלס, שממחיש היטב את מה שהרגשתי, וככה זה הולך:

**מרוב שרציתי
לא לשכוח
מה שאני רוצה לזכור -
שכחתי
מה אני רוצה לזכור
לא לשכוח...**

ובאנלוגיה, מרוב שרציתי למצוא את המילים, הן נעלמו כולן. נשאר רק הרצון לברך, להוקיר, להודות, ולומר לך, יוסי, שבזכותך חווינו כולנו בחברה לישראל שנים יפות, פוריות, נעימות, שנים של הצלחה, עניין ואתגר.

אני מרשה לעצמי לומר כי כולנו כאן, הערב, חולקים את אותה התחושה - ורוצים לומר את אותה התודה.

אני מזמינה את עידן לאמר דברי ברכה.

יוסי, בשם העובדים אני מבקשת לציין את אישיותך המיוחדת, הצניעות, השקט שאתה מקרין סביבך והענייניות שלך, הם עבורנו, העובדים, הכוח הממגנט שהביא את כולנו להיות מוכנים ומזומנים לכל קריאה שלך ולכל משימה שהטלת עלינו.

הדאגה שלך לנו כבני אדם, כעובדים בחברתך אבל גם כבני אדם עם צרכים ורגישויות, שמחות ומשברים, היתה כל כך נוגעת ללב ומדויקת, שלא פעם שאלתי את עצמי איך אתה זוכר? איך אתה מבין? איך אתה קשוב?

לבך לא גבה ולו במעט. שמרת תמיד על אורח חיים צנוע ורחוק מסממני שררה ונהנתנות. העדפת את הפשוט על פני המתוחכם, את האמיתי על פני המזויף, את הכנה על פני הצבוע ואת המקצועי על פני השרלטני. ידעת לזהות מקצועיות ונאמנות וידעת לפלוט את השטחי והרדוד.

עבורי יוסי ועבור כולנו כאן, שימשת גם כאב. דמות סמכותית ורבת ניסיון, שיודעת תמיד לתת את העצה הנכונה ואת העזרה הדרושה הרבה פעמים מעל ומעבר למתבקש או בוודאי להכרחי.

את הרף קבעת באישיותך ובכל פעם הוא רק עלה ועלה.

אני מזמינה את אלי גולדשמידט לאמר דברי ברכה בשם "העם".

אני מזמינה את ניר לאמר דברי ברכה. נותן את התמונה "כפר יהושע" של אלי שמיר ליוסי ופרחים לרבקה. לציין שהתמונה משקפת את עמק יזרעאל מחוז ילדותו של יוסי.

יוסי, אתה הרי יודע ותמיד אמרת שמזל ותזמון הם שני יסודות חשובים בהצלחות עסקיות, אם היית נשאר עוד שנה - היית מקבל שעון...

נגה מזמינה את בונדי ועידן - הענקת הספר "**במבט קדימה**"

כמו שציינו, הוזמנו לכאן חברי החוג הקרוב לחברה וליוסי כדי שתהיה אוירה משפחתית, חברית ולא קהל גדול.

החברים האלה, ובראשם עידן שיזם את הארוע המרגש הזה, רצו להוקיר את פועלו המיוחד של יוסי למען קבוצת החברה לישראל והקהילה, ולכתוב על כל היוזמות והפרוייקטים היפים שהתחילו בתור רעיונות במוחו הקודח - המוח שמחובר ישירות ללב ושמחפש תמיד דרכים להיטיב עם הזולת.

כהרגלי, נתתי ידי למזימה הזו, גם כדי להפתיע אותך, יוסי וגם כדי לתרום להצלחתה. אלא שככל שנברנו בדברים והרחקנו לאחור, ראינו שאי אפשר להפריד את העשייה למען הקהילה של יוסי - מיוסי עצמו, או שמא אומר מראג', יוסף רג'ואן הצעיר, שעלה לארץ עם משפחתו ונקלט בה, וגמל בליבו - להתקדם, ללמוד ולהצליח.

היום זה אתה, יוסי, שגורם לאנשים סביבך וגם לקהילה בה אתה פועל - להתקדם, ללמוד ולהצליח.

אני גאה להעניק לך עותק ראשון, ובינתיים יחיד על פני הגלובוס, מהספר "במבט קדימה" - שהוא הניסיון שלנו לכתוב את קורותיך ולהוקיר את פועלך - המקצועי והקהילתי כאחד.

תרומתך ובעיקר רגישותך לנזק ולנצרך היתה מקסימה. בתקופתך הפכנו לפעילים ומעורבים עמוק עמוק בצרכים של הקהילה ושל הפרט בתוכה. ממך למדנו איך להושיט יד לנצרך מבלי לפגוע בכבודו. איך לא לגשת מתוך גבהות לב, ואיך כן לתת תחושה של לב קשוב ואוהב. החברה לישראל שלנו, היא דוגמא ומופת למעורבות חברתית ופעילות למען הקהילה ולך זכויות היסוד לך. פעילותך בתחומים הללו היא גם ברמה האישית, ואני יודעת שאין לך כל כוונה לצמצם אותה, נהפוך הוא.

בחרנו בשם הזה " במבט קדימה " משום שהדברים נכתבים שלא כסיכום, אלא כפתח דבר - לכל הדברים הגדולים שאתה מתכנן עוד לעשות, לכל הרעיונות שכבר נמצאים אצלך בראש, לכל ראשי הפרקים שנכתוב עליך, בספר הבא, בתנאי שתסכים לשתף פעולה עם הכותבים.

אני מזמינה את יוסי לאמר דברי ברכה.

על ארוע שכזה נכון לומר - תם ולא נשלם. תם, כי תם פרק, ולא נשלם - כי למעשה הדרך המשותפת שלנו איתך, יוסי, ממשיכה, והיא תקבל צבעים אחרים וגוונים חדשים.

כמה נעים לדעת שאומרים שלום, ותודה - אבל לא באמת נפרדים...

תודה רבה לכולכם